

Vi måste göra allt i vår makt för Irans kvinnor

Kvinnorörelsen i Sverige: Här är våra krav

DEBATT. Sverige måste på allvar stå upp för iranska, kurdiska, afghanska och saudiska kvinnors kamp.

Den svenska kvinnorörelsen kräver att avgående och kommande regering agerar skyndsamt och med kraft för att stötta befrielseörelsen.

Det borde vara självklart för Sverige, ett föregångsland för jämställdhet och kvinnors rättigheter, att ställa sig på de mest förtryckta kvinnornas sida.

Den feministiska revolutionen pågår nu och tar inte hänsyn till att Sverige har en övergångsregering.

Jina (Masha) Amini greps av den iranska moralpolisen för att hon bar sin slöja för löst. Hon dog i fångenskap kort därefter. Hennes dödsfall har utlöst protester runt om i landet och globalt.

Allt fler kvinnor och flickor samlas, demonstrerar, tar av sina slöjor och klipper sitt hår.

De protesterar mot att kvinnor och flickor inte får klä sig som de vill, men också mot annan diskriminerande lagstiftning.

Den iranska civilrätten fastslår att mannen är familjens överhuvud. Gifta kvinnor kan inte skilja sig eller skaffa pass utan mannens samtycke. Våld och våldtäkt inom äktenskapet är lagligt. Kvinnor är portade från idrottsevenemang och förbjudna att sjunga offentligt.

Trots att många kvinnor har utbildning är det bara omkring 13 procent som har ett avlönat arbete.

Förtrycket av kvinnor och flickor i Iran vet inga gränser.

Med risk för sina liv har iranska kvinnor nu tagit till gatorna i protest. På många håll har deras kamp växt till en bredare rörelse för demokrati och allas frihet, som även tar strid för kurdernas rättigheter.

Mobiliseringen har hittills mötts med brutalt våld från den iranska regimen. Hittills har över 125 personer dödats. Ändå fortsätter protesterna. Det vi bevittnar är en feministisk frihetsrevolution bland några av världens mest förtryckta kvinnor och flickor.

Genom historien har kvinnor och flickor stått på barrikaderna för sina egna och för sina barns rättigheter. Gång på gång har de blivit nedslagna men ställt sig upp igen.

Detta kräver kraft, beslutsamhet och mod. Det mod som vi nu ser hos kvinnorna och flickorna i Iran saknar motstycke. Då räcker det inte att tala på manifestationer inför svensk publik eller komma med uppmuntrande hejarop på sociala medier.

Vi måste göra allt vi kan för att stödja Irans kvinnor och flickor i sin kamp. Den svenska kvinnorörelsen stödjer våra iranska systrars kamp ovillkorligen.

Vi kräver att Sverige, EU och det internationella samfundet gör allt i sin makt för att stötta de iranska kvinnornas kamp och säkerställa deras säkerhet.

Detsamma gäller kvinnor i länder som Afghanistan och Saudiarabien som också lever under omänskliga förhållanden och där varje försök till organisering brutalt slås ned. De kan nu hämta kraft från den feministiska revolutionen i Iran. Så länge en kvinna är bunden är ingen kvinna fri.

Den svenska kvinnorörelsen fördömer förföljelsen, fängslandet, tortyren och det dödliga våldet mot kvinnor i Iran. Den samlade svenska kvinnorörelsen kräver:

- Att Sverige officiellt stöttar den feministiska frihetsrevolutionen och arbetar för att det internationella samfundet ska fördöma regimen, kalla hem den svenska ambassadören från Iran och påtala kvinnors fri- och rättigheter i alla kontakter med Iran, Saudiarabien och Afghanistan i utrikes- och handelspolitiken.
- Att svenska organisationer och företag som fortfarande verkar i Iran ska bidra till att dokumentera övergrepp som sker och medverka till att föra information in och ut ur landet samt att de svenska och internationella bolag som tillhandahåller internet och telefoni ska i strid mot regimen tillhandahålla kanalerna för folket.
- Att de EU-sanktioner som är på gång mot regimen i Iran beslutas och skyndsamt implementeras.
Vi vill även se liknande, hårda sanktioner mot regimerna i Afghanistan och Saudiarabien, fram till dess att en förbättring för kvinnors rättigheter har skett.
- Att det svenska biståndet till kvinnors och flickors rättigheter i Iran och Afghanistan skalas upp under lång tid framöver och att medel öronmärks till kvinnors och flickors egna organisationer för den fortsatta kampen för sina rättigheter.
Sverige bör också verka för att EU och FN ska starta särskilda insamlingar.
- Att Sverige lever upp till internationella konventioner, att kvinnor från Iran, Saudiarabien eller Afghanistan som utsätts för könsbaserad förföljelse beviljas uppehållstillstånd i Sverige. Inga av dessa kvinnor ska utvisas från Sverige.
Sverige ska arbeta för att alla Europeiska länder beviljar dessa kvinnor uppehållstillstånd i länder i EU. Sverige ska även arbeta för att EU skapa säkra vägar bort från det brutala förtrycket.
- Att Iran utestängs från internationella idrottsmästerskap, så som kommande fotbolls-VM. Svenska Fotbollsförbundet och Fifa måste stå upp för alla kvinnors rätt att utöva och delta i idrott.
- **Regeringen bör omedelbart sammankalla alla riksdagspartier för att stötta den feministiska frihetsrevolutionen. Kampen pågår nu och kan inte vänta. Låt inte kvinnorna och flickorna i Iran tystas för alltid.**
- **Alexandra Pascalidou**, ordförande, UN Women Sverige
Amanda Lundeteg, vd, Stiftelsen Allbright
Amineh Kakabaveh kvinnorrättsaktivist, fd riksdagsledamot och ordförande för VHEK
Anne-Marie Morhed, Ordförande, KAF, Kvinnliga akademikers förening
Bella Battaglioli, verksamhetsansvarig, Kvinnojouren Anna
Bernardita Nunez, Verksamhetsledare, Terrafem
Birgitta Sevefjord, ordförande, Tanptrullen
Britt-Marie S Torstensson ordförande Winnet Sverige
Bulle Davidsson, ordförande, Kvinnor i svenska kyrkan
Camilla Wagner, ordförande, Fredrika Bremer-förbundet.
Cecila Silfwerbrand, ordförande, SKEN
Christine Olsen, ordförande, Niejda
Elsy Hedlund, ordförande, Internationella kvinnoförbundet
Emma Knaggård Wendt, generalsekreterare, Ownershift
Ewa Larsson, ordförande, Gröna kvinnor

Gertrud Åström, ordförande, Östersjöfred
Gunnel Hall, ordförande i Kvinnor kan
Hacer Korucu, ordförande, Hand in hand for women
Iante Holmberg, ordförande, Svenska kvinnors vänsterförbund
Irada Söderberg, ordförande, Föreningen förenade kvinnor
Jenny Westerstrand, ordförande, Roks
Kerstin Åkare, ordförande, DEA-föreningen
Klaudia Jagne, ordförande, Riksförbundet internationella föreningen fem –Inclusion (RIFFI)
Lisel Naeslund, ordförande Birth rights Sweden
Maria Johansson, ordförande FQ, Forum – kvinnor och funktionshinder
Maria Rashidi, ordförande, Kvinnors rätt
Marie Trollvik, ordförande, Lönelotsarna
Olga Persson, ordförande, Unizon
Seyran Duran, ordförande Kurdistans kvinnoförbund
Sofia Kühner, ordförande, Kvinnliga läkares förening
Susannah Sjöberg, ordförande, Sveriges kvinnoorganisationer
Susanne Sznajderman-Rytz, ordförande, WIZO Sverige
Teresia Gamme och styrelsen för Queens of Kalmar
Walla Carlsson, ordförande, EQ kvinna